

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد عزیزم: این حقیر، طلبه ی پایه چهارم دوره بلند مدت هستم. مسئله ای است که به شدت مرا رنج می دهد و منجر شده که گاهی به فکر رفتن از حوزه باشم. آن مسئله این است که این حقیر، روابط اجتماعی ام بسیار پایین است و در جمع اصلا نمی توانم صحبت کنم به خاطر این که نطق بیانم بسیار ضعیف است و خیلی خیلی کم حرف هستم به طوری که برخی از افراد خانواده ام و دوستانم مرا به خاطر این کم حرف بودن، ملامت می کنند. این روحیاتی را که از خودم گفتم، حقیقتاً جزئی از خُلق و خویم شده و فکر نمی کنم به این سادگی ها قابل تغییر باشد. دوستان طلبه ام گاهی مرا ملامت می کنند که چرا حلقه صالحین نمی گیری چرا در مدارس به نماز نمی روی، پس چه کار می خواهی بکنی؟ چطور با این کم حرفی می خواهی منبر بروی و کسی را نصیحت کنی؟ و از این قبیل حرفها. سوالم از محضرتان این است که آیا منبر رفتن و روابط اجتماعی قوی داشتن و نطق بیان خوب داشتن، از ملزومات طلبگی است؟ اگر از ملزومات طلبگی است که از حوزه بروم و خودم را مدیون نکنم. خیلی می ترسم نکند چند سال در حوزه درس بخوانم ولی کاری برای اسلام نکنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: جامعه ی اسلامی آن قدر کارهای مانده دارد که هر طلبه و روحانی با هر روحیه ای در آن جای می گیرد. بالاخره امام جماعت شدن، و مسائل شرعی مردم را متذکر شدن؛ که نطق و بیان و خطبه و خطابه نمی خواهد!!! و یا تدریس کردن برای طلاب، در گوشه ی یک مدرسه که مشکلی ندارد! موفق باشید